

Fundatsmæssig var Nationalbanken altsaa sikret, og vilde man endelig gaa til at give Nationalbanken den Lempelse, som ligger i, at den ikke behøver Metalfond til Dækning af Sedler, saa er dette muligt ved kgl. Resolution ifølge en Bestemmelse i Fundatsen, hvorefter de Bestemmelser, der gælder for Dækning af Sedler, kan undergaa Forandring endda indtil et Tidsrum af to Aar ved kgl. Resolution. Men ved en Resolution, hvorved man gjorde dette, vilde man ikke sikre, at Guldet blev i Nationalbanken, man vilde kun sikre Nationalbanken, at den ved andre Midler end Guldet kunde dække det vererende Seddelbeløb. Det, som Nationalbanken henvender sig til Finansministeriet om, er et Værn for dens Guldbeholdning, og jeg behøver ikke at forklare, hvilken Betydning det har for Landet i økonomisk Henseende, at Nationalbanken ligger med en rigelig Guldbeholdning. Regeringen har ment at burde imødekomme Nationalbankens Ønske om, at den under de Kriseforhold, som nu er i Europa, indtil videre kunde suspendere Omveksling af dens Sedler med Guld. Derfor bestemmer dette Lovforslag, at der tilstaas Nationalbanken denne Lempelse i den gældende Regel for Indløseligheden af dens Sedler, at disse, uanset det paa Sedlerne givne Tilsagn, indtil 1. Oktober 1914 ikke behøver at indløses med Guld paa Anfordring. Sedlernes Indløselighed overlades i dette Tidsrum til Nationalbankens egen Afgørelse. Dette vil altsaa ikke sige, at Nationalbanken ikke kan og ikke vil indløse sine Sedler med Guld, men at den stilles frit, saa at den kan, hvis den vil, vægre sig ved Indløsnings, og der opstaar ikke derved mindre Værdi for Sedlerne, thi dette, at Guldet findes i Nationalbanken, gør da ikke Seddelen mindre værdifuld.

Den Bestemmelse om, at Seddelen skal veksles paa Anfordring i Guld, er et Tilsagn, der gives paa selve Seddelen. Man kunde mene, at det ikke var mig, men min ærede Kollega Justitsministeren, der som kongelig Bankkommissarius burde have forelagt et saadant Lovforslag. Men da det drejer sig om det rent finansielle, at Nationalbanken, der giver dette Tilsagn paa Seddelen, ønsker det delvis opgivet, har Regeringen ment, at det kunde være rigtigt i dette Tilfælde, at Finansministeren forelagde dette Lovforslag. Samtidig har jeg ment, at det ikke var rigtigt at give en saadan Fritagelse for hin Forpligtelse paa ubestemt Tid, men har fastsat Tiden indtil

1. Oktober 1914 i det Haab, at der til den Tid vilde være mere Ro i Befolkningen, og at mere betryggende Forhold i det hele kunde være indtraadt. Jeg vil altsaa kun gøre opmærksom paa, at den Ret, som er givet Nationalbanken, at Sedler er lovligt Betalingsmiddel, paa ingen Maade berøres af og heller ikke i og for sig er afhængig af denne Paategning paa Sedlen. Jeg er ogsaa overbevist om, at der ikke er noget Menneske i Danmark, der vil anse en Nationalbankseddel for mindre værdifuld, et mindre gyldigt Betalingsmiddel, fordi en saadan Lov midlertidig fremmes.

Denne Lov ønskes af Nationalbanken, Regeringen slutter sig til Ønsket, og hvis Rigsdagen vil gaa ind derpaa, kan den straks vedtages. Dette synes mig ogsaa nødvendigt. Jeg behøver ikke at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at hvad der foregaar i disse Dage, nødvendigvis, at hvis Loven overhovedet skal gennemføres, bør den gennemføres straks. Man kunde maaske sige, at dette ikke gjaldt om de to foregaaende Lovforslag, fordi jeg netop selv har gjort opmærksom paa, at det ikke er Hensigten at benytte dem i Øjeblikket. Det er ikke Hensigten straks at benytte Reservefondens Midler, selv om de inddrages i Kassen; det er heller ikke Hensigten paa nogen Maade at udstede for 25 Millioner Statsbeviser, end ikke for 1 Million, idet naturligvis Meningen med dette Lovforslag er, at man lempeligt kunde gaa til det Beløb, man mente var nødvendigt paa ethvert Tidspunkt. Men paa den anden Side har det forekommet Regeringen rigtigst at fremsætte disse Lovforslag nu under eet for derved, som sagt, at skabe det finansielle Grundlag, der er nødvendigt og kan blive langt mere nødvendigt under Forhold, som vi ikke kan overskue, naar allerede Begivenhederne nu kaster saa mørke og truende Skygger, som de gør, over vort Land. Derfor vil ogsaa jeg anmode dette høje Ting om at stille sig saaledes overfor disse Lovforslag, at man vedtager dem ekstraordinært hurtigt.

Jeg tillader mig altsaa at anbefale alle tre Lovforslag under eet som et Udtryk for den Opfattelse, at det er nødvendigt for ikke senere at skræmme Sindene unødigt op ved nye og atter nye Foranstaltninger nu at gøre det, som Regeringen mener vil være afværgende, forebyggende, afhjælpende, hvis Vanskelighederne kommer. Det er vor Anmodning,